

— А какъ се врачува съ ржженца?

— Ей тъй на: всъки ще си отскубне по единъ класъ ржженца и комуто класътъ има зрънце, ще бѫде честитъ, а комуто е празенъ, ще бѫде злочестъ.

— А комуто се случи само сламка?

— За него пъкъ ще бѫде съвсъмъ злъ.

— Тогава хайде да отидемъ да си опитаме щастието. Всички тръгнаха къмъ Стойновата ржженца и заровиха съ малките си ржнички.

* * *

Дѣдо Стойно си постла и се приготви за сънъ. Прѣди да си легне той отиде въ обора да обиколи говедата. Тамъ наблизу бѣше и гумното му. Като наближи обора, чу глъчка къмъ ржженцата. „Кои ли сѫ дошли да ми крадатъ